

11.3.2019

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

ilmastonmuutoksesta

(2019/2582(RSP))

Kathleen Van Brempt, Jytte Guteland, Miriam Dalli

S&D-ryhmän puolesta

**Euroopan parlamentin päätöslauselma ilmastonmuutoksesta
(2019/2582(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773),
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP11),
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 24. kokouksen (COP 24), Kioton pöytäkirjan osapuolikokouksen 14. istunnon (CMP 14) ja Katowicessa Puolassa 2.–14. joulukuuta 2018 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten ensimmäisen konferenssin kolmannen osan (CMA1.3),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuonna 2018 Katowicessa Puolassa järjestetystä YK:n ilmastokokouksesta (COP 24)¹,
- ottaa huomioon 22. maaliskuuta 2018 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1,5°C” ja sen viidennen arviointikertomuksen (AR5) sekä sitä koskevan yhteenvetokertomuksen,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2018 hyväksytyn YK:n ympäristöohjelman yhdeksännen ”The Emissions Gap Report” -raportin,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0430.

- A. ottaa huomioon, että Katowicessa järjestetty COP 24 johti Katowicen sääntökirjan hyväksymiseen, mikä antaa oikeudellista selkeyttä Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoon;
1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta”, jossa korostetaan mahdollisuuksia ja haasteita, joita siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopestalouteen tuo Euroopan kansalaisille ja unionin taloudelle, ja luodaan perusta laajalle keskustelulle, jossa ovat mukana EU:n toimielimet, kansalliset parlamentit, elinkeinoelämä, kansalaisjärjestöt, yliopistot ja muut tutkimusorganisaatiot, ammattijärjestöt, alueet, kaupungit ja yhteisöt sekä kansalaiset; hyväksyy tavoitteen vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöt nolnaan vuoteen 2050 mennessä ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään samoin Sibiussa toukokuussa 2019 pidettävän, Euroopan tulevaisuutta pohtivan erityishuippukokouksen yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan tämän tavoitteen saavuttamiseen riittävän kunnianhimoisesti;
  2. korostaa, että unionin kansalaiset kokevat jo nyt ilmastomuutoksen suoria vaikutuksia; painottaa, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan äärimmäisten sää- ja ilmastoilmiöiden aiheuttamat keskimääräiset vuotuiset menetykset unionissa olivat vuosina 2010–2016 noin 12,8 miljardia euroa, ja toteaa, että ellei lisätoimia toteuteta, ilmastovahingot EU:ssa voivat nousta vähintään 190 miljardiin euroon vuoteen 2080 mennessä, mikä vastaisi 1,8 prosentin nettohyvinvoinnin menetystä tämänhetkisestä BKT:stä; korostaa, että suurten päästöjen skenaariossa tulvien aiheuttamat vuosittaiset kustannukset EU:ssa voivat nousta jopa biljoonaan euroon vuoteen 2100 mennessä ja että säähän liittyvät katastrofit saattavat vaikuttaa vuoteen 2100 mennessä noin kahteen kolmasosaan Euroopan kansalaisista, kun nykyisin tämä osuus on 5 prosenttia; korostaa lisäksi, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan 50 prosenttia EU:n asutuista alueista kärsii vakavasta vedenpuutteesta vuoteen 2030 mennessä;
  3. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin mukaan ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen ilman että tavoitetta ylitetään tai ylittäminen on rajallista edellyttää, että kasvihuonekaasupäästöt vähennetään maailmanlaajuisesti nettomääräisesti nollatasolle viimeistään vuoteen 2067 mennessä ja että vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuisten vuosittaisten kasvihuonekaasupäästöjen määrä vähennetään enintään 27,4 gigatonniin hiilidioksidiekvivalenttia (GtCO₂eq) vuodessa; korostaa näiden tulosten valossa, että maailmanlaajuisena johtajana unionin on pyrittävä saavuttamaan kasvihuonekaasujen nettopäästöttömyys mahdollisimman varhain ja viimeistään vuoteen 2050 mennessä, jotta olisi vahva mahdollisuus saada ilmaston lämpeneminen rajoitettua alle 1,5 celsiusasteeseen vuoteen 2100 mennessä;
  4. panee huolestuneena merkille YK:n vuoden 2018 ”The Emissions Gap Report” -raportin, jonka mukaan nykyiset ehdottomat kansallisesti määritellyt panokset ylittävät selvästi Pariisin sopimuksen 2 celsiusasteen lämpenemisrajan ja johtavat sen sijaan arviolta 3,2 celsiusasteen² lämpenemiseen vuoteen 2100 mennessä; korostaa, että

---

² YK:n ympäristöohjelma, ”Emissions Gap Report 2018”, s. 10.

UNFCCC:n osapuolten on kiireesti nostettava ilmastoa koskevaa tavoitetasoaan vuoteen 2020 mennessä;

Vuosisadan puoliväliin ulottuvan unionin päästöttömyysstrategian toteuttamistavat

5. katsoo, että Euroopan on näytettävä tietä ilmastoneutraliteetille investoimalla kestäviin ja innovatiivisiin teknisiin ratkaisuihin, lisäämällä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia ja mukauttamalla toimia keskeisillä aloilla, kuten energia, teollisuuspolitiikka ja tutkimus, samalla kun estetään energiaköyhyys ja varmistetaan sosiaalinen oikeudenmukaisuus oikeudenmukaisen siirtymän yhteydessä, mukaan lukien uudelleen- ja täydennyskoulutuksen ohjelmat, mikä on keskeistä onnistumisessa siirryttäessä nettomääräisesti kasvihuonekaasupäästöttömään talouteen viimeistään vuonna 2050;
6. panee merkille, että EU:n nollatason nettomääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevassa strategiassa esitetään kahdeksan tapaa, joilla voidaan toteuttaa ne taloudelliset, teknologiset ja sosiaaliset muutokset, jotka ovat välttämättömiä, jotta unioni voi saavuttaa Pariisin sopimuksessa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen; pitää valittavana, että strategiassa ei pohdita toteutustapoja, joilla kasvihuonekaasujen nettopäästöt lopetettaisiin kokonaan ennen vuotta 2050; korostaa, että tavoista ainoastaan kaksi on sellaisia, joilla unioni voisi lopettaa kasvihuonekaasujen nettopäästöt kokonaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että tämä edellyttää nopeaa ja koordinoitua toimintaa ja huomattavia ponnisteluja paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla sekä unionin tasolla ja kaikkien, myös muiden kuin julkisen sektorin toimijoiden, on osallistuttava niihin; on tietoinen siitä, että alueellisesti ja paikallisesti määritellyt panokset voisivat olla tärkeitä välineitä sitoumusten ja päästötavoitteiden välisen eron pienentämisessä; muistuttaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus hyväksyä kansallisia pitkän aikavälin strategioita, kuten hallintoasetuksessa³ säädetään; kehottaa siksi jäsenvaltioita asettamaan selkeitä lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita ja toimintapolitiikkoja Pariisin sopimuksen mukaisesti ja tarjoamaan investointitukea nollatason nettopäästöjen toteuttamistavoille;
7. toteaa, että komission arvioiden mukaan EU:n BKT:n odotetaan kasvavan enemmän nollapäästöskenaariossa kuin skenaariossa, jossa päästövähennykset ovat vähäisempiä, ja että molemmissa tapauksissa vaikutukset jakautuvat epätasaisesti eri puolille EU:ta, mikä johtuu jäsenvaltioiden eroista muun muassa asukaskohtaisen BKT:ssä ja energialähdeyhdistelmien hiilivaltaisuudessa; katsoo, että toimien toteuttamatta jättäminen olisi skenaarioista selvästi kallein ja johtaisi BKT:n romahtamiseen Euroopassa ja lisäksi myös entisestään taloudellista eriarvoisuutta jäsenvaltioiden ja alueiden välillä ja niiden sisällä, sillä toimiin ryhtymättömyyden seurausten odotetaan olevan joissakin jäsenvaltioissa voimakkaampia kuin muissa;

---

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

8. panee huolestuneena merkille, että EU:n riippuvuus tuontienergiasta on nykyisin noin 55 prosenttia; korostaa, että nollatason nettopäästöjä koskevassa skenaariossa riippuvuus laskisi 20 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä, millä olisi myönteinen vaikutus EU:n kauppataaseeseen ja geopoliittiseen asemaan; huomauttaa, että fossiilisten polttoaineiden tuonnin kustannuksissa saavutettavat kumulatiiviset säästöt vuosina 2031–2050 olisivat noin 2–3 biljoonaa euroa, jotka voitaisiin käyttää muihin kestäviin ja oikeudenmukaisiin investointeihin;
9. korostaa, että nollatason nettopäästöjä koskevan skenaarion mukainen ilman pilaantumisen väheneminen vähentäisi pienhiukkasten aiheuttamia ennenaikaisia kuolemia yli 40 prosenttia; toteaa, että tällaisessa skenaariossa terveyshaittojen aiheuttamat vuosittaiset kustannukset vähenisivät noin 200 miljardia euroa;
10. panee merkille, että strategiassa ehdotetuissa toteutustavoissa käytetään useita hiilenpoistoteknologioita, kuten hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sekä hiilidioksidin käyttöä ja talteenottoa suoraan ilmasta, vaikka niitä ei vielä ole otettu laajamittaisesti käyttöön; katsoo kuitenkin, että EU:n nollatason nettopäästöjä koskevassa strategiassa olisi asetettava etusijalle suora päästövähennys ja toimet, joilla suojellaan ja parannetaan EU:n luontaisia hiilinieluja ja varastoja, ja että siinä olisi pyrittävä hiilidioksidin poistoteknologian käyttöön ainoastaan silloin, kun käytettävissä ei ole suoria päästövähennysvaihtoehtoja; katsoo, että vuoteen 2030 mennessä on toteutettava lisää toimia, jos unioni aikoo välttää laskemasta sellaisten hiilenpoistoteknologioiden varaan, jotka aiheuttaisivat merkittäviä riskejä ekosysteemeille, luonnon monimuotoisuudelle ja elintarviketurvalle, kuten 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevassa IPCC:n erityisraportissa on vahvistettu;

Ilmastomuutoksen sosiaaliset vaikutukset ja oikeudenmukainen siirtymä

11. suhtautuu myönteisesti komission väitteeseen siitä, että nollatason nettopäästöt voidaan saavuttaa ilman työpaikkojen nettomenetyksiä, ja panee myönteisesti merkille yksityiskohtaisen arvioinnin energiavaltaisessa teollisuudessa toteutettavasta siirtymästä; korostaa, että jos siirtyminen nollatason nettomääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin hoidetaan hyvin ja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville alueille, aloille ja kansalaisille annetaan asianmukaista tukea, työpaikkojen luomisessa on mahdollista päästä nettomääräisesti voiton puolelle, ja toteaa, että nollatason nettopäästöjä koskevassa skenaariossa työpaikkojen määrä kasvaa vuoteen 2050 mennessä koko taloudessa 2,1 miljoonalla, kun taas 80 prosentin päästövähennyskkenaariossa työpaikkojen määrä kasvaa 1,3 miljoonalla; katsoo näin ollen, että komission olisi kehitettävä uudistettu taitojen arviointi EU:n osaamispanoraamassa ja sisällytettävä siihen alueellisia tietoja siitä, millaisia taitoja tarvitaan ilmastoneutraalia unionia varten, jotta näitä heikoimmassa asemassa olevia alueita, aloja ja ihmisiä voidaan tukea uudelleen- ja täydennyskouluttamalla heitä kyseisillä alueilla oleviin tulevaisuuden vaatimuksiin täyttäviin laadukkaisiin työpaikkoihin;
12. korostaa, että tarvitaan ennakoivaa lähestymistapaa, jotta EU:n kansalaisille varmistetaan oikeudenmukainen siirtymä ja tuetaan alueita, joiden talous on riippuvainen sellaisiin aloihin tai teknologioihin liittyvistä toiminnoista, joiden odotetaan hiipuvan tai joiden on muututtava tulevaisuudessa;

13. on sitä mieltä, että Euroopan ilmastosiirtymän on tapahduttava ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväällä tavalla; korostaa, että kaikkien kansalaisten poliittisen hyväksynnän varmistamiseksi on tärkeää ottaa huomioon ilmaston ja hiilestä luopumiseen tähtäävien politiikkojen jakaumavaikutukset erityisesti pienituloisiin henkilöihin; katsoo siksi, että sosiaaliset vaikutukset olisi otettava täysimääräisesti huomioon kaikissa EU:n ja jäsenvaltioiden ilmastopolitiikoissa, jotta voidaan varmistaa sosiaalinen ja ekologinen muutos Euroopassa; korostaa tässä yhteydessä, että tiiviissä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten viranomaisten, ammattiliittojen, oppilaitosten, kansalaisjärjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa on kaikilla tasoilla laadittava osallistavien prosessien perusteella räätälöityjä ja riittävästi rahoitettuja strategioita, joilla varmistetaan sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja se, että tässä siirtymässä tarjotaan kaikille unionin kansalaisille yhtäläiset mahdollisuudet ja estetään suhteettomat vaikutukset pienituloisiin ihmisiin;
14. muistuttaa, että noin 50–125 miljoonaa Euroopan kansalaista on nykyisin vaarassa ajautua energiaköyhyyteen⁴; korostaa, että energiakäännö voi vaikuttaa suhteettomasti pienituloisiin henkilöihin ja lisätä entisestään energiaköyhyyttä; on tietoinen siitä, että energiapolitiikkaan on sisällytettävä sosiaalinen ulottuvuus ja sillä on varmistettava, ettei kukaan jää jälkeen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan ennakoivia toimia, joilla varmistetaan oikeudenmukainen energiakäännö ja energian saanti kaikille EU:n kansalaisille;
15. katsoo, että nuorten yhteiskunnallinen ja ympäristötietoisuus on yhä vahvempaa ja että tämä on voima, joka voi muuttaa yhteiskuntiamme tulevaisuudessa ilmastonmuutosta kestävään suuntaan; katsoo myös, että nuorten koulutus on yksi tehokkaimmista välineistä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; korostaa, että nuoremmat sukupolvet on otettava aktiivisesti mukaan luomaan kansainvälisiä, kulttuurien välisiä ja sukupolvien välisiä suhteita, joihin kestävämpään tulevaisuuteen tähtääviä maailmanlaajuisia toimia tukeva kulttuurinen muutos perustuu;
16. suhtautuu myönteisesti siihen, että ihmiset ympäri Eurooppaa osoittavat yhä aktiivisemmin mieltä ilmasto-oikeudenmukaisuuden puolesta erityisesti koululakoilla; pitää myönteisenä, että nämä aktivistit vaativat kunnianhimoisempia toimia, ja katsoo, että kansallisten, alueellisten ja paikallisten hallintojen sekä EU:n olisi noudatettava näitä vaatimuksia;
17. korostaa, että Euroopan kansalaisten osallistaminen ja osallistuminen on keskeisen tärkeää, jotta Eurooppa voi lopettaa kasvihuonekaasujen nettopäästöt kokonaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa kaikkia kansallisen, alueellisen ja paikallisen hallinnon tasoja ottamaan käyttöön konkreettisia toimenpiteitä, joilla edistetään ja helpotetaan kansalaisten osallistumista siirtymään kohti hiiletöntä yhteiskuntaa;

Välitavoitteet

18. on tietoinen siitä, että 2020–2030-luku on tärkein vuosikymmen sen kannalta, että EU voisi saavuttaa nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota ja

---

⁴ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU\(2015\)563472_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU(2015)563472_EN.pdf)

jäsenvaltioita tukemaan vahvaa keskipitkän aikavälin tavoitetta vuodeksi 2030, sillä tämä on välttämätöntä markkinoiden riittävän investointivakauden varmistamiseksi sekä teknologisten innovaatioiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi täysimääräisesti ja jotta lisätään eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksia nousta johtavaan asemaan vähäpäästöisen tuotannon maailmanmarkkinoilla;

19. korostaa, että kasvihuonekaasujen nollanetto päästöjen saavuttaminen vuonna 2050 kaikkein kustannustehokkaimmalla tavalla edellyttää vuotta 2030 koskevan tavoitetason nostamista ja mukauttamista ilmaston neutraaliutta vuonna 2050 koskevaan skenaarioon; pitää erittäin tärkeänä, että unioni antaa viimeistään New Yorkissa syyskuussa 2019 pidettävässä YK:n ilmastohuippukokouksessa selkeän viestin siitä, että se on valmis tarkistamaan panostaan Pariisiin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
20. kannattaa unionin kansallisesti määriteltyjen panosten muuttamista siten, että asetetaan koko unionin taloutta koskevaksi EU:n sisäisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteeksi 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä; kehottaa siksi EU:n johtajia tukemaan unionin kansallisesti määritellyn panoksen tavoitetason nostamista Sibiussa toukokuussa 2019 pidettävässä EU:n erityishuippukokouksessa, kun otetaan huomioon syyskuussa 2019 järjestettävä YK:n ilmastohuippukokous;
21. katsoo siksi, että komission olisi viimeistään arvioidessaan vuosina 2022–2024 vuoden 2030 ilmastopakettia ja muuta asiaan liittyvää lainsäädäntöä esitettävä lainsäädäntöehdotuksia, joissa nostetaan kyseistä tavoitetasoa uusia kansallisesti määriteltyjä panoksia ja nollanetto päästöjä koskevia tavoitteita vastaavasti; katsoo, että vuodeksi 2030 asetettujen tavoitteiden riittämättömyys rajoittaisi vaihtoehtoja tulevaisuudessa, mahdollisesti myös tiettyjen kustannustehokasta hiilestä irtautumista koskevien vaihtoehtojen saatavuutta; pitää näitä arviointeja tärkeänä merkkipaaluna EU:n ilmastositoumusten lunastamisessa;
22. katsoo, että tarkoituksenmukaisena keinona lisätä markkinoiden vakautta entisestään EU:n olisi myös hyödyllistä vahvistaa toinenkin, vuotta 2040 koskeva päästövähennysten välitavoite, jolla voidaan lisätä vakautta ja varmistaa, että vuodelle 2050 asetettu pitkän aikavälin tavoite saavutetaan;
23. katsoo, että nollatason nettomääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevaa EU:n strategiaa on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti; katsoo, että uudelleentarkastelu olisi tehtävä Pariisin sopimuksen mukaisen viisivuositaisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen perusteella ja siinä olisi otettava huomioon tekninen ja yhteiskunnallinen kehitys sekä valtiosta riippumattomien toimijoiden ja Euroopan parlamentin palaute;

Alakohtaiset panokset

24. korostaa, että nettopäästöt on painettava lähelle nollatasoa talouden kaikilla aloilla ja että kaikkien alojen olisi osallistuttava yhteisiin ponnisteluihin päästöjen vähentämiseksi; kehottaa tästä syystä komissiota laatimaan kaikille aloille toteutustapoja ilmaston neutraaliuden saavuttamiseksi; korostaa tässä yhteydessä saastuttajia maksaa -periaatteen noudattamisen merkitystä;

25. korostaa eri politiikka-alueilla käyttöön otettujen erilaisten ilmastotoimenpiteiden ja hyväksytyin lainsäädännön merkitystä, mutta varoittaa, että hajanainen lähestymistapa saattaisi johtaa epäjohtonsukaisuuksiin sen sijaan, että EU saavuttaisi kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouden vuoteen 2050 mennessä; katsoo, että tarvitaan kattavaa lähestymistapaa EU:n ilmastolainsäädännön muodossa, ja pyytää komissiota tutkimaan asiaa viipymättä;
26. korostaa päästökauppajärjestelmän uudistuksen vaikutuksia EU:n päästöoikeuksien hintoihin ja pitää myönteisenä, että luottamus järjestelmään on lisääntymässä;
27. panee merkille roolin, joka hiilidioksidin talteenotolle ja varastoinnille on annettu 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin useimmissa 1,5 celsiusasteen skenaarioissa; katsoo, että teollisissa prosesseissa on käytettävä entistä enemmän ympäristön kannalta turvallista hiilidioksidin talteenottoa, käyttöä ja varastointia (CCU ja CCS), joiden avulla saadaan aikaan päästöjen nettovähennys välttämällä päästöjä tai hiilidioksidin loppusijoitusta; panee huolestuneena merkille, että tällä hetkellä monet hiilidioksidin talteenotto- ja käyttötekniikat eivät tuota pysyviä päästövähennyksiä; kehottaa siksi komissiota kehittämään teknisiä perusteita, joilla varmistetaan tuki ainoastaan niille teknologioille, joilla saadaan aikaan todennettavia tuloksia;

Energiapolitiikka

28. palauttaa mieliin, että unioni on viime vuosikymmeninä onnistunut irrottamaan kasvihuonekaasupäästöt talouskasvusta ja että se on vähentänyt päästöjä erityisesti energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön avulla;
29. katsoo, että EU:n johtoasema uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden alalla osoittaa muulle maailmalle, että siirtymä puhtaaseen energiaan on sekä mahdollista että hyödyllistä muustakin kuin ilmastonsuutoksen torjunnan näkökulmasta;
30. toteaa, että kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouden saavuttaminen edellyttää huomattavia lisäinvestointeja EU:n energiajärjestelmään ja siihen liittyvään infrastruktuuriin verrattuna nykytasoon, ja toteaa, että investoinnit olisivat määrältään 175–290 miljardia euroa vuodessa;
31. korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön yhdenmukainen lähestymistapa, jotta voidaan helpottaa hiilestä irtautumista koskevia toimia koko energiajärjestelmässä ja muilla liitännäisaloilla ja parantaa tehokkuutta; on tietoinen siitä, että energiajärjestelmien yhdenmukaisella voidaan lisätä joustavuutta, parantaa järjestelmän tehokkuutta, lisätä uusiutuvan energian käyttöönottoa kaikissa energiankantajissa ja edistää viime kädessä kustannustehokasta energiakäännettä;
32. korostaa uusiutuvien energialähteiden keskeistä roolia siirtymässä kohti nollatason nettomääräisten kasvihuonekaasupäästöjen taloutta, koska energiantuotanto aiheuttaa nykyisin 75 prosenttia Euroopan kasvihuonekaasupäästöistä;
33. kehottaa luomaan erittäin energiatehokkaan ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiajärjestelmän; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tämän osalta kaikki tarvittavat toimet, koska sillä on heijastusvaikutuksia kaikkiin talouden aloihin;

korostaa, että kaikissa toteutustavoissa oletetaan sähköntuotantoalan irtautuneen hiilestä kokonaan vuoteen 2050 mennessä, fossiilisten polttoaineiden käytön vähentyneen jyrkästi ja uusiutuvien energialähteiden käytön lisääntyneen voimakkaasti;

34. korostaa energiatehokkuuden vaikutusta toimitusvarmuuteen, taloudelliseen kilpailukykyyn, ympäristönsuojeluun, energialaskujen pienentämiseen ja asuntojen laadun parantamiseen; vahvistaa, että energiatehokkuudella on liiketoimintamahdollisuuksien luomisen ja työllisyyden sekä sen maailmanlaajuisten ja alueellisten hyötyjen kannalta tärkeä merkitys; muistuttaa tässä yhteydessä, että energiatehokkuus etusijalle -periaate otettiin käyttöön energiaunionin hallinnosta annetussa asetuksessa ja sen soveltamista olisi hyödynnettävä täysimääräisesti koko energiaketjussa ja sitä olisi pidettävä perustana mahdolliselle toteutustavalle kohti vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitetta;
35. painottaa, että on varmistettava Euroopan energiamarkkinoiden yhdentymisen jatkuminen, jotta hiilen käytöstä energia-alalla voidaan luopua mahdollisimman tehokkaasti ja jotta voidaan helpottaa investointeja siellä, missä voidaan saavuttaa suurin uusiutuvan energian tuotanto, ja kansalaisia on kannustettava osallistumaan aktiivisesti, jotta voidaan nopeuttaa siirtymistä kohti hiilineutraalia ja kestäväää taloutta samalla kun energiaköyhyyttä vähennetään; katsoo, että on keskeisen tärkeää lisätä yhteenliitettävyyttä jäsenvaltioiden välillä muun muassa kannustamalla perustamaan useampia rajatylittäviä tukijärjestelmiä;
36. huomauttaa, että EU:ssa rakennukset aiheuttavat tällä hetkellä 40 prosenttia Euroopan energian loppukulutuksesta ja 36 prosenttia sen hiilidioksidipäästöistä⁵; kehottaa hyödyntämään alan mahdollisuudet energian säästämiseen ja hiilijalanjäljen pienentämiseen rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä⁶ asetetun tavoitteen mukaisesti, jotta saavutetaan erittäin energiatehokas ja vähähiilinen rakennuskanta vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että rakennusten energiankulutuksen tehostaminen tarjoaa huomattavat mahdollisuudet vähentää Euroopan kasvihuonekaasupäästöjä edelleen; katsoo lisäksi, että vähän ja ainoastaan uusiutuvaa energiaa kuluttavien rakennusten aikaansaaminen on välttämätön edellytys Pariisin sopimuksen toteuttamiselle ja kasvua, paikallisia työpaikkoja ja Euroopan kaikkien kansalaisten elinolojen parantamista koskevalle EU:n toimintasuunnitelmalle;
37. kehottaa kaikkia hallinnon tasoja eli kansallisia, alueellisia tai paikallisia tasoja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla kansalaisia kannustetaan osallistumaan energiasiirtymään ja edistetään parhaiden käytäntöjen vaihtoa;

Teollisuuspolitiikka

38. katsoo, että taloudellinen vauraus, teollisuuden maailmanlaajuinen kilpailukyky ja kunnianhimoiset ilmastotoimet ovat toisiaan vahvistavia;

---

⁵ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildings>

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/844, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 75).

39. toistaa, että siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen merkitsee EU:lle haasteita ja mahdollisuuksia ja että investoinnit teolliseen innovointiin sekä digitaalitekologiaan ja puhtaaseen teknologiaan ovat tarpeen kestävä kasvun vauhdittamiseksi, maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn vahvistamiseksi, tulevaisuuden taitojen parantamiseksi ja miljoonien korkealaatuisten työpaikkojen luomiseksi esimerkiksi kasvavan kiertotalouden, biotalouden ja nollapäästöisen liikenteen aloilla;
40. korostaa energiavaltaiten teollisuudenalojen roolia EU:n pitkän aikavälin kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten saavuttamisessa; katsoo, että toimintakehysten on oltava älykkäitä ja kohdennettuja, jotta EU säilyttäisi vähähiilisen teollisuuden johtoasemansa, teollisuustuotanto jäisi EU:hun, pidettäisiin yllä Euroopan teollisuuden kilpailukykyä ja estettäisiin hiilivuoto; kehottaa komissiota laatimaan uuden ja yhdenmätyn EU:n teollisuuden ilmastostrategian energiavaltaiten teollisuudenaloille, jotta tuetaan raskaan teollisuuden kilpailukykyistä siirtymää ilmastoneutraaliuteen;
41. kehottaa komissiota laatimaan teollisuusstrategian, johon sisältyy toimenpiteitä, joiden avulla Euroopan teollisuus voi kilpailla maailmanlaajuisesti tasapuolisissa toimintaedellytyksissä; katsoo, että komission olisi tarkasteltava osana tätä politiikkaa sellaisten lisätoimenpiteiden tehokkuutta ja yhteensopivuutta Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa, joilla hiilivuodon riskille alttiita teollisuudenaloja suojellaan tuotteiden tuonnilla ja jotka korvaisivat, mukauttaisivat tai täydentäisivät olemassa olevia hiilivuotoa koskevia toimenpiteitä;
42. korostaa, että teollisten prosessien päästöihin on puututtava paljon laajemmin; huomauttaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin mukaan teollisuuden hiilidioksidipäästöjä on vähennettävä vuoteen 2050 mennessä 65–90 prosenttia vuoden 2010 tasoon verrattuna ja että tällaiset vähennykset saadaan aikaan vain uuden ja nykyisen teknologian yhdistelmällä, muun muassa hiilen talteenotolla, käytöllä ja varastoinnilla;
43. muistuttaa, että eurooppalaiset yritykset voivat osana ensimmäistä ilmastoneutraaliuteen pyrkivää suurta taloutta saada ensimmäisen toimijan edun kansainvälisillä markkinoilla ja ottaa maailmanlaajuisen johtoaseman kestävässä ja resurssitehokkaassa tuotannossa; korostaa, että myöhässä toteutettavat tai riittämättömät toimet nollatason nettomääräisten kasvihuonekaasupäästöjen saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä aiheuttavat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kohtuuttomia kustannuksia ja haittaavat pahasti Euroopan teollisuuden tulevaa kilpailukykyä;
44. katsoo lisäksi, että EU:n on perustettava vahvoja arvoketjuja innovatiivisille vähähiilisille tuotteille ja teknologioille;

Muiden alojen panokset

45. huomauttaa strategian vahvistavan, että liikenteen kasvihuonekaasupäästöt lisääntyvät edelleen ja että nykyiset politiikkatoimet eivät riitä liikennealan muuttamiseksi hiilettömäksi vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että on tärkeää varmistaa liikennemuotosiirtymä lentoliikenteestä rautatieliikenteeseen ja kohti julkista liikennettä ja yhteiskäyttöön perustuvia liikenneratkaisuja; toteaa, että tieliikenne muodostaa noin viidesosan EU:n kaikista hiilidioksidipäästöistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään määrätietoisiin toimiin, joilla mahdollistetaan päästöttömien ja

vähäpäästöisten ajoneuvojen saanti kuluttajille kaikissa jäsenvaltioissa, samalla kun vältetään vanhojen saastuttavien ajoneuvojen käytön lisääntyminen alhaisen tulotason jäsenvaltioissa; korostaa lisäksi älykkään teknologian, kuten älykkään latausinfrastruktuurin, merkitystä luotaessa synergiavaikutuksia liikenteen sähköistämisen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöönnoton välillä;

46. korostaa, että ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi koko EU:n taloudessa kaikkien alojen, myös mailu- ja merenkulkualan, on annettava panoksensa; huomauttaa komission analyysin osoittavan, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) suunnittelemat tämänhetkiset maailmanlaajuiset tavoitteet ja toimenpiteet eivät täysimääräisesti toteutettuinakaan riitä tarvittaviin päästövähennyksiin ja että tarvitaan merkittäviä koko taloutta koskevan nollanetto-päästötavoitteen mukaisia lisätoimia; korostaa, että näillä aloilla tarvitaan investointeja hiilettömiin ja vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin; kehottaa komissiota soveltamaan aiheuttamisperiaatetta käytännössä näillä aloilla erityisesti kerosiinin verotuksen ja lentolippujen hintojen suhteen; palauttaa mieliin, että kansainvälisen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen ennustetaan lisääntyvän jopa 250 prosenttia vuoteen 2050 mennessä; suhtautuu myönteisesti siihen, että kansainvälinen merenkulkuala on asettanut itselleen absoluuttisen kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen; panee huolestuneena merkille, ettei tämän tavoitteen muuntamisessa lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteiksi ja muiksi konkreettisiksi toimiksi ole edistytty;
47. huomauttaa, että noin 60 prosenttia maailman metaanipäästöistä on peräisin maatalouden, kaatopaikkojen ja jäteveden kaltaisista lähteistä sekä fossiilisten polttoaineiden tuotannosta ja siirrosta putkien avulla; muistuttaa, että metaani on vaikutukseltaan merkittävä kasvihuonekaasu, jonka lämmitysvaikutus sadan vuoden aikana on 28-kertainen hiilidioksidiin verrattuna⁷, ja että metaanipäästöjen vähennyksillä saattaa olla tärkeä merkitys vähennettäessä alailmakehän otsonipitoisuuksia ja niiden kielteisiä vaikutuksia ilman laatuun ja ihmisten terveyteen; suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen vähentää metaanipäästöjä kyseisillä aloilla, mikä saattaa pienentää entisestään otsonipitoisuuksia EU:ssa ja edistää metaanipäästöjen vähentämistä kansainvälisesti;
48. kehottaa uudelleen komissiota tarkastelemaan mahdollisimman pian toimintapoliittisia vaihtoehtoja metaanipäästöihin puuttumiseksi pikaisesti osana unionin strategista metaanisuunnitelmaa sekä antamaan tähän liittyviä lainsäädäntöehdotuksia parlamentille ja neuvostolle; korostaa, että maatalous on yksi merkittävimmistä jäljelle jäävistä EU:n kasvihuonekaasupäästöjen lähteistä vuonna 2050 erityisesti alan metaani- ja typpioksiduulipäästöjen vuoksi; korostaa maatalousalan potentiaalia vastata ilmastonmuutoksen haasteisiin esimerkiksi ekologisilla ja teknologisilla innovaatioilla sekä hiilen sitomisella maaperään;
49. kehottaa laatimaan yhteisen maatalouspolitiikan, joka edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisen mukaisella tavalla; kehottaa

---

⁷ Van Dingenen, R., Crippa, M., Maenhout, G., Guizzardi, D., Dentener, F., Global trends of methane emissions and their impacts on ozone concentrations, EUR 29394 EN, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2018, ISBN 978-92-79-96550-0, doi:10.2760/820175, JRC113210.

komissiota varmistamaan, että maatalouspolitiikka ja etenkin EU:n ja kansalliset rahastot ovat Pariisin sopimuksen tavoitteiden ja päämäärien mukaisia;

50. katsoo, että pitkän aikavälin strategiassa ei kiinnitetä riittävästi huomiota talouden alkutuotantoaloihin ja että metsä- ja maatalousaloilla ja niistä riippuvaisilla yhteisöillä on suhteettoman suuri riski kärsiä ilmastonmuutoksen haittavaikutuksista; suosittaa, että strategiassa ilmaistaan selkeästi, miten näiden alojen on edettävä sopeutumiskykyä lisäämiseksi, riskienehkäisyn parantamiseksi sekä ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen – joista talous on riippuvainen – säilyttämiseksi;
51. korostaa, että on tärkeää virtaviivaistaa maatalousmalleja, joilla tuetaan äärimmäisiä sääilmiöitä ja tuholaisia kestäviä maatalousjärjestelmiä ja parannetaan maaperän hiilensitomiskykyä, veden pidättämistä ja maatalouden biologista monimuotoisuutta;
52. korostaa, että maaperässä on varastoituneena enemmän hiiltä kuin biosfäärissä ja ilmakehässä yhteensä; painottaa näin ollen, että on tärkeää pysäyttää maaperän huonontuminen EU:ssa ja varmistaa EU:n yhteiset toimet maaperän laadun ja sen hiilenvaroitustietämyksen säilyttämiseksi ja parantamiseksi;
53. pitää valitettavana, että komission strategiassa ei ole tartuttu mahdollisuuden tehostaa fluorattuja kasvihuonekaasuja koskevia EU:n toimia; korostaa, että fluorihiihivetyjen laittoman kaupan estäminen hyväksymällä fluorihiihivetyjen lupajärjestelmä, fluorihiihivetyjen käytön kieltäminen aloilla, joilla niitä ei enää tarvita, fluorihiihivetykiintiöiden jakaminen huutokauppajärjestelmällä ja fluorattuja kaasuja koskevan asetuksen⁸ paneminen täysimääräisesti täytäntöön kieltämällä kaikki SF₆-kaasun tarpeeton käyttö ovat selkeitä mahdollisuuksia, jotka voivat auttaa EU:ta saavuttamaan sen Pariisin sopimuksen mukaiset tavoitteet;
54. korostaa tarvetta ottaa ilmastotavoitteet huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, myös kauppapolitiikassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n allekirjoittamat kauppasopimukset ovat täysin yhteensopivia Pariisin sopimuksen kanssa, koska näin paitsi tehostetaan globaaleja ilmastotoimia myös taataan tasapuoliset toimintaedellytykset asianomaisille aloille;

Metsien ilmastopotentialin maksimointi kestävän biotalouden yhteydessä

55. tukee aktiivista ja kestävää kansallisen tason metsänhoitoa sekä konkreettisia toimia, joilla luodaan kannustimia tehokkaalle ja kestäväälle EU:n biotaloudelle, kun pidetään mielessä metsien tarjoamat suuret mahdollisuudet myötävaikuttaa unionin ilmastotoimien vahvistamiseen (sitomalla ja varastoimalla hiiltä ja korvautuvuusvaikutuksensa ansiosta), ja ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseen viimeistään vuoteen 2050 mennessä; tunnustaa tarpeen ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja tarpeen pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemipalvelujen heikentyminen EU:ssa vuoteen 2020 mennessä ja kehittää näyttöön perustuvaa politiikkaa, jolla autetaan panemaan täytäntöön ja rahoittamaan luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevia EU:n toimenpiteitä;

---

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 517/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, fluoratuista kasvihuonekaasuista ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 195).

56. korostaa, että kestävästä metsänhoidosta on tehtävä kaupallisesti kilpailukykyisempää ja että on tuettava käytännön toimenpiteitä, joiden hiiltä varastoivat ja sitovat vaikutukset ovat merkittäviä, kuten puun käyttöä rakennusmateriaalina sekä kaupungeissa että maaseutualueilla, fossiilisten polttoaineiden korvaajana ja veden pidättämistä parantavana välineenä;
57. tunnustaa metsänistutuksiin liittyvät merkittävät, vaikkakin viime kädessä rajalliset, mahdollisuudet Euroopassa; katsookin, että metsänistutusaloitteita on täydennettävä konkreettisilla aloitteilla ja kannustimilla, joilla pyritään lisäämään metsien mahdollisuuksia sitoa hiilidioksidia, samalla kun varmistetaan nykyisten metsämaiden terveys ja parannetaan sitä, jotta ilmasto, kestävä biotalous ja biologinen monimuotoisuus hyötyvät; tukee siksi hylätyn ja heikosti tuottavan maatalousmaan metsittämistä ja peltometsätaloutta ja kehottaa minimoimaan metsäalueiden muuttamisen muunlaiseen maankäyttöön;
58. huomauttaa, että EU:n toimet ja politiikat vaikuttavat myös luonnollisiin hiilinieluihin, maahan ja metsiin Euroopan ulkopuolella ja että EU:n päästöttömyysstrategialla olisi varmistettava, että EU:n toimilla ei ole haitallisia ilmastovaikutuksia kolmansissa maissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota ajamaan tältä osin vahvoja kansainvälisiä sääntöjä Pariisin sääntökirjan puitteissa erityisesti Pariisin sopimuksen 6 artiklan suhteen, jotta estetään kirjanpidon porsaanreiät ja metsänistutustoimien laskeminen kahteen kertaan, jotka voisivat vesittää globaaleja ilmastotoimia;
59. korostaa tarvetta suojella ja ennallistaa mahdollisimman paljon suomaita, koska ne poistavat hiiltä luonnollisesti;
60. korostaa pitkäikäisten puunkorjuutuotteiden merkitystä ja niiden roolia maankäytössä, maankäytön muutoksessa sekä metsätaloudessa (LULUCF-sektori) vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että tulevassa kehityksessä olisi otettava huomioon myös eri tyyppisiltä maatalousmailta eikä vain hoidetuista ja istutetuista metsistä peräisin olevien tällaisten tuotteiden panos;

Tutkimus ja innovointi

61. korostaa, että on kehitettävä yhtenäinen ja strateginen eurooppalainen tutkimus- ja innovointiohjelma, jossa keskitytään siihen, miten voidaan saavuttaa nollatason kasvihuonekaasupäästötalous, ja että unionin ja kansalliset tutkimus- ja innovointiohjelmat ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta voidaan tukea Euroopan unionin johtosamaa ilmastonmuutoksen torjunnassa;
62. katsoo, että ilmastotoimien valtavirtaistaminen olisi integroitava asianmukaisesti tutkimuksen ja innovoinnin ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon;
63. katsoo, että seuraavien kahden vuosikymmenen aikana tarvitaan huomattavaa panostusta tutkimukseen ja innovointiin, jotta voidaan tarjota vähähiilisiä ja hiilineutraaleja ratkaisuja, jotka ovat kaikkien saatavilla sekä sosiaalisesti ja taloudellisesti elinkelpoisia, ja saada aikaan uusia ratkaisuja nollatason nettomääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin perustuvan talouden saavuttamiseksi;

64. painottaa Euroopan horisontti -ohjelmaa koskevaa kantaansa, jonka mukaan ohjelmaan osoitetuista varoista on käytettävä vähintään 35 prosenttia ilmastotavoitteiden tukemiseen osana ilmastotoimien valtavirtaistamista koskevaa unionin yleistä tavoitetta;

Rahoitus

65. kehottaa panemaan nopeasti täytäntöön EU:n päästökauppajärjestelmän innovointirahaston ja käynnistämään ensimmäisen ehdotuspyynnön vuonna 2019, jotta voidaan lisätä investointeja vähähiilisten teollisten läpimurtoteknologioiden demonstrointiin useilla eri aloilla eikä siis pelkästään sähköntuotannossa, vaan myös kaukolämmön osalta ja teollisuusprosesseissa; vaatii, että vuosien 2021–2027 monivuotinen rahoituskehys ja sen ohjelmat vastaavat täysin Pariisiin sopimusta;
66. katsoo, että jotta unioni voi saavuttaa nettopäästötömyystavoitteen viimeistään vuoteen 2050 mennessä on saatava liikkeelle merkittävästi yksityisiä investointeja; katsoo, että tämä edellyttää pitkän aikavälin suunnittelua, sääntelyn vakautta ja ennustettavuutta sijoittajien kannalta ja että tämä on otettava huomioon tulevissa EU-säännöissä; korostaa tämän vuoksi, että maaliskuussa 2018 hyväksytyn vakaan ja kestävä rahoituskehysten täytäntöönpano olisi asetettava etusijalle, ja toteaa, että siihen kuuluu esimerkiksi pankkien pääomavaatimusten kalibrointi, runsaasti hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien resurssien vakavaraisuuskohtelu, vakuutusyhtiöihin sovellettavat vakavaraisuussäännöt ja institutionaalisten sijoittajien ja varainhoitajien tehtävien päivitys;
67. katsoo, että vuosia 2021–2027 koskevaa monivuotista rahoituskehystä olisi ennen sen hyväksymistä arvioitava ilmastoneutraalin talouden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen valossa ja että on laadittava vakiomuotoinen testi, jolla varmistetaan EU:n talousarvion menojen ilmastokestävyys;
68. pitää valitettavana, että fossiilisten polttoaineiden tuet kasvavat edelleen ja niiden määrä on noin 55 miljardia euroa vuodessa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita⁹ viipymättä lakkauttamaan vaiheittain kaikki fossiilisille polttoaineille myönnettyt unionin tason ja kansalliset tuet;
69. korostaa, että on tärkeää perustaa oikeudenmukaisen siirtymän rahasto erityisesti niille alueille, jotka kärsivät eniten hiilestä irtautumisesta, kuten hiilikaivosalueille, ja että tämän lisäksi sosiaaliset vaikutukset on otettava yleisesti huomioon nykyisessä ilmastorahoituksessa; korostaa tässä yhteydessä, että joillakin aloilla tarvittavat muutokset huomioon ottaen on tarvetta saada pitkän aikavälin strategialle laaja yleinen hyväksyntä;

Kuluttajien ja kiertotalouden rooli

70. korostaa käyttäytymismuutosten suurta vaikutusta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, myös koko elintarvikejärjestelmässä, liikenteen alalla ja erityisesti ilmailun alalla; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisimman pian mahdollisia politiikkatoimia käyttäytymisen muuttumisen edistämiseksi, mukaan lukien

---

⁹ Energian hinnat ja kustannukset Euroopassa, COM(2019)0001, s. 10.

ympäristövero; korostaa alhaalta ylöspäin suuntautuvien aloitteiden, kuten kaupunginjohtajien ilmastopöytäkirjan, merkitystä käyttäytymismuutosten edistämiseksi;

71. toteaa, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön tilastojen mukaan lihan ja eläinperäisten tuotteiden kokonaiskulutus asukasta kohden EU:n 28 jäsenvaltiossa on laskenut 1990-luvulta lähtien ja että tämän vallitsevan suuntauksen tukeminen yhdistettynä teknisiin tarjontapuolen päästöjä hillitseviin toimiin voisi vähentää maataloustuotannon päästöjä merkittävästi;
72. painottaa, että EU:n on tärkeää saavuttaa paitsi energianlähteiden korvaaminen myös tuotteiden ja materiaalien korvaaminen eli korvata fossiilipohjaiset ja tuotantovaiheessa runsaasti päästöjä aiheuttavat tuotteet ja materiaalit uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvilla vaihtoehdoilla;
73. korostaa, että erittäin suuri osa energian kulutuksesta ja siten myös kasvihuonekaasujen päästöistä on suoraan sidoksissa resurssien hankintaan, jalostukseen, kuljetukseen, muuntamiseen, käyttöön ja hävittämiseen; painottaa, että energiaa voidaan säästää merkittävästi kussakin resurssien hallinnan ketjun vaiheessa; painottaa siksi, että resurssien tuottavuuden lisääminen tehokkuutta parantamalla ja resurssihävikin vähentäminen esimerkiksi uudelleenkäytön, kierrätyksen ja uudelleenvalmistuksen avulla voivat merkittävästi vähentää sekä kulutusta että kasvihuonekaasupäästöjä ja samalla parantaa kilpailukykyä ja luoda liiketoimintamahdollisuuksia ja työpaikkoja; korostaa kiertotalouden toimien kustannustehokkuutta; painottaa, että paremmalla resurssitehokkuudella ja kiertotalouden periaatteiden mukaisilla tuotantotavoilla ja tuotesuunnittelulla voidaan muuttaa tuotanto- ja kulutuskäyttäytymistä ja vähentää jätteen määrää;
74. painottaa tuotepolitiikan merkitystä, kuten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja ja ekosuunnittelua; korostaa, että ekosuunnitteludirektiivi¹⁰ on edistänyt merkittävästi EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä vuosittain 320 hiilidioksidiekvivalenttitonilla ja että arvioiden mukaan direktiivin ansiosta EU:n kuluttajat säästävät vuoteen 2020 mennessä yhteensä jopa 112 miljardia euroa eli noin 490 euroa vuodessa kotitaloutta kohti; korostaa tarvetta lisätä EU:n ekologisen suunnittelun standardeihin kiertotaloutta koskevia vaatimuksia ja soveltaa nykyisiä ekosuunnittelun menetelmiä energiaan liittyvien tuotteiden lisäksi myös muissa tuoteryhmissä;

EU ja muun maailman ilmastotoimet

75. korostaa, että on tärkeää lisätä aloitteita ja pitää yllä vuoropuhelua asiaan liittyvillä kansainvälisillä foorumeilla sekä harjoittaa tehokasta ilmastodiplomatiaa ja pyrkiä siten saamaan aikaan vastaavanlaisia toimintapoliittisia päätöksiä ja kiristämään ilmasto- liittyviä tavoitteita muilla alueilla ja kolmansissa maissa; kehottaa EU:ta on muun muassa lisäämään omaa ilmastorahoitustaan ja aktiivisesti kannustamaan jäsenvaltioita

---

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

lisäämään ilmastotukeaan (mieluummin kehitysapuna kuin lainoina) kolmansille maille ulkomaan kehitysavun lisäksi niin, ettei tukea lasketa kahteen kertaan sekä kehitysavuksi että ilmastorahoitustueksi;

76. pitää valitettavana, että monet muut merkittävät taloudet eivät vielä valmistelevat vuoden 2050 strategioita; pyytää siksi neuvostoa ja komissiota lisäämään ilmastodiplomatiaa ja ryhtymään muihin tarvittaviin toimiin kannustaakseen muita suuria talouksia toimintaan, jotta voisimme yhdessä saavuttaa Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet;
77. painottaa EU:n vahvan ilmasto- ja energiadiplomatian ja -johtajuuden merkitystä maailmanlaajuisen ja monenvälisen yhteistyön ja kunnianhimoisten tavoitteiden lujittamisessa ilmastonmuutoksen torjunnan ja kestävä kehityksen edistämisen aloilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puhumaan yhteisten toimintakehysten ja toimien puolesta YK:n foorumeilla;
78. korostaa, että syyskuussa 2019 pidettävä YK:n ilmastonmuutoshuippukokous tarjoaisi maiden johtajille tilaisuuden ilmoittaa kunnianhimoisemmista kansallisesti määriteltäviä panoksia koskevista tavoitteista; katsoo, että EU:n olisi vahvistettava kantansa omien kansallisesti määriteltävien panostensa päivittämiseen hyvissä ajoin etukäteen, jotta se voi osallistua huippukokoukseen hyvin valmistautuneena ja toimia tiiviissä yhteistyössä kunnianhimoisia ilmastotavoitteita tukevien osapuolten kansainvälisen liittouman kanssa;
79. painottaa, että on tarkoituksenmukaista vahvistaa EU:n politiikkavälineiden ja kolmansien maiden vastaavien välineiden välistä yhteentoimivuutta erityisesti hiilen hinnoittelumekanismien osalta; kehottaa komissiota jatkamaan ja tehostamaan yhteistyötä ja tukea hiilen hinnoittelumekanismien kehittämiseksi Euroopan ulkopuolella, jotta voitaisiin tavoitella suurempia päästövähennyksiä ja entistä tasapuolisempia maailmanlaajuisia toimintaedellytyksiä; painottaa, että on tärkeää laatia ympäristötakuita, joilla varmistetaan todellinen ja uusi vähennys kasvihuonekaasupäästöissä; kehottaa siksi komissiota edistämään Pariisin sopimuksen 6 artiklaan liittyviä vankkoja kansainvälisiä sääntöjä, jotta voidaan estää kirjanpidon porsaanreiät ja päästövähennysten laskeminen kahteen kertaan;
  - o
  - o o
80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.